

בש"פ 8471/19 - מדינת ישראל נגד לואי שיני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8471/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: לואי שיני

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 18.12.2019 במ"ת 36113-11-19 שניתנה על ידי כבוד השופטת ת' ניסים שי

תאריך הישיבה: כ"ב בכסלו התש"פ (20.12.2019)

בשם העוררת: עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיב: עו"ד שמואל ברזני

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 18.12.2019 במ"ת 36113-11-19, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב, לואי שיני (להלן: שיני), באיזוק אלקטרוני, בתנאי 'מעצר בית' מלא בבית אחותו, תחת פיקוח אנושי.

2. כתב האישום שהוגש נגד שיני, מייחס לו ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ופציעה כלפי המתלונן, אדהם זידאן (להלן: אדהם). ברקע לדברים, בין שיני לבין אדהם ומשפחתו, יש בשנים האחרונות סכסוך משפטי. על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 2.11.2019 נהג שיני במכוניתו, בכפר מגאר שבו הוא מתגורר, כאשר ברכב שמלפניו נסעו אדהם ואחיו מוחמד. בשלב מסוים עצר אדהם את מכוניתו, באופן שחסם אחד מנתיבי הכביש, סמוך לבית שבו שהה באותה עת אחיו אימן, אשר ביצע עבודות עפר במקום. כעבור זמן קצר, יצא שיני ממכוניתו, ניגש אל אדהם ואימן, והתפתח ביניהם

עמוד 1

ויכוח, עד שעובר אורח הפריד בין הניצים ודחף את שיני בחזרה למכוניתו. אלא ששיני השתחרר מהאחיזה, רץ לעברו של אדהם וניסה להכותו. או אז התפתחה תגרה בינו לבין אדהם ואימן, שבמהלכה דקר שיני את אדהם באמצעות חפץ חד בירכו הימנית. בשלב זה הפרידו עוברי אורח בין הניצים, אולם אלו לא הצליחו להצר את צעדיו של שיני, אשר ניגש למכוניתו, לקח גרזן שהיה בה, הלך לכיוונו של אדהם והיכה אותו בראשו באמצעות הגרזן. כתוצאה ממעשיו של שיני, נגרמו לאדהם שבר בראשו ופצע דקירה בירך. לשם הטיפול בשבר, עבר אדהם ניתוח ניוורוכירורגי בראשו, ויידרש לעבור ניתוח נוסף בהמשך.

3. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המדינה בקשה להורות על מעצרו של שיני עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. נוכח הסכמתו של שיני לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, התמקד בית המשפט המחוזי בשאלה אם קיימת חלופת מעצר ראויה שבאמצעותה ניתן יהיה להפחית מן המסוכנות הנשקפת משיני במידה שתניח את הדעת. בהחלטתו מיום 18.12.2019 תיאר בית המשפט את עיקרו של תסקיר מטעם שירות המבחן, שנעשה בעניינו של שיני. על-פי התסקיר, לשיני עבר פלילי הכולל שתי הרשעות בגין עבירות אלימות, האחרונה משנת 2009. מאז, גילה שיני רצון לשקם את חייו, הקים משפחה, ונמנע ממעורבות בפלילים. לצד זאת, נוכח המעשים שבגינם הואשם, העריך שירות המבחן כי שיני עלול לפעול באופן אימפולסיבי ואלים, ויש לו קושי להתמודד עם יחסים מורכבים. לפיכך, העריך שירות המבחן כי נשקף משיני סיכון ברמה בינונית-גבוהה להישנות מעשי אלימות נוספים בעתיד, ומשכך לא בא בהמלצה לשחררו, וזאת על אף שהמשמורנים שהוצעו עבורו נמצאו מתאימים. חרף המלצת שירות המבחן, הורה בית המשפט על מעצרו של שיני עד לתום ההליכים נגדו, באיזוק אלקטרוני, בתנאי 'מעצר בית' מלא, בבית אחותו שבכפר מועאווייה. עוד קבע בית המשפט, כי בכל זמן נתון, יהיה שיני תחת פיקוח של אחד מבין ארבעה משמורנים שאושרו. כמו כן נקבעו התנאים הבאים: נאסר על שיני לצאת מן הארץ; נאסר עליו ליצור קשר עם אדהם או בני משפחתו; הוא חויב בהפקדת סך של 15,000 ₪ לקופת בית המשפט, וחויב לחתום על התחייבות עצמית נוספת בסך של 20,000 ₪; המשמורנים חויבו לחתום על ערבות צד שלישי בסך של 20,000 ₪, להבטחת קיום תנאי המעצר באיזוק. בית המשפט ציין, כי חלופת המעצר המוצעת, הכוללת ריחוק גיאוגרפי משמעותי, משמורנים ראויים ואיזוק אלקטרוני, מספיקה על מנת להפיג את החשש ממעשי אלימות נוספים מצדו של שיני.

4. מכאן הערר שלפני, בגדרו טוענת המדינה כי בעניינו של שיני לא ניתן להסתפק במעצר באיזוק אלקטרוני, אלא יש להורות על מעצרו מאחורי סורג וברית. המדינה טענה, כי מעשיו האלימים של שיני מלמדים על המסוכנות הרבה הנובעת ממנו, והדגישה כי לא מדובר בהחלטה רגעית תוך להט הקטטה, אלא שבמהלך הדברים התעקש שיני לשוב ולהתעמת עם אדהם, למרות שעוברי אורח הפרידו ביניהם. עוד בהקשר זה הזכירה את המדינה את הערכת שירות המבחן, לפיה נשקפת משיני מסוכנות ברמה בינונית-גבוהה, שבגינה לא בא בהמלצה להמיר את מעצרו בחלופה. כמו כן נטען, כי בהתאם להוראת סעיף 22(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על מנת לשחרר את שיני למעצר בפיקוח אלקטרוני יש צורך ב"טעמים מיוחדים שיירשמו", הקשורים לנסיבות ביצוע העבירה או לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ואינם מתקיימים בנדון דידן. בפרט ציינה המדינה, כי תנאים של ריחוק גיאוגרפי ומשמורנים ראויים אינם מהווים 'טעם מיוחד'.

5. בדיון שהתקיים לפני ביום 20.12.2019 שב ב"כ המדינה על נימוקי הערר, והדגיש כי אדהם חושש מן האפשרות ששיני ישוחרר, ועדיין מרגיש מאוים. מכך נלמד, כי הסכסוך בין שיני לבין משפחתו של אדהם עדיין רלבנטי, ועלול לעורר אירועי אלימות נוספים. בא-כוחו של שיני טען מנגד, כי שיני לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומכיר בטעות שעשה. עוד

צוין, כי הסכסוך בין המשפחות בתהליכי פתרון, וכי פניו של שיני לשלום. כמו כן נטען, כי מתקיימות נסיבות המצדיקות את שחרורו של שיני לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני - הוא אב לשניים ואשתו הרה; אושרו ארבעה משמורנים, בני משפחתו, המחויבים למשימה; החלופה המוצעת ממוקמת במרחק של 70 ק"מ ממקום מגוריו של אדהם.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בערר, על נספחיו, ושקלתי את טענות הצדדים, אלו שבכתב ואלו שבעל-פה, התלבטתי, עד אשר באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, אשר נתן את דעתו על מכלול הנתונים והשיקולים - נסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של שיני, תסקיר שירות המבחן, מאפייני חלופת המעצר המוצעת - התעמק בכל אלה, ואיזן ביניהם כדבעי. אין לכחד, מעשיו של שיני מלמדים על מסוכנות הנשקפת ממנו; מדובר במעשה אימפולסיבי, ברף גבוה של אלימות. כך נלמד, בין היתר, מהנזקים החמורים שנגרמו לאדהם. יחד עם זאת, נחה דעתי כי חלופת המעצר המוצעת, כפי שאושרה בבית המשפט המחוזי, תספק מענה הולם אשר יפיג את החשש ממסוכנותו של שיני. תקופת המעצר מאחורי סורג ובריאח נותנת בו את אותותיה, עשתה להרתעתו והמסוכנות פחתה. הפיקוח ההדוק בתנאים שקבע בית המשפט המחוזי, יכול בנסיבות העניין להניח את הדעת. סבורני כי די בשלב זה באיזוק אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי בדמותם של ארבעה משמורנים שנמצאו מתאימים, בני משפחה המחויבים למשימת הפיקוח, ובשים לב לריחוק הגיאוגרפי המשמעותי שבין בית אחותו של שיני, לבין הכפר מגאר. למותר לציין, כי הפרה של תנאי מן התנאים צפויה להביא את המשיב חזרה אל בית המעצר.

7. הערר נדחה אפוא בזאת; החלטת בית המשפט המחוזי תעמוד על כנה.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התש"פ (23.12.2019).

שׁוֹפֵט